

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11S/47/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3022200168
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Radičová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3022200168.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Radičovej, členov senátu JUDr. Zuzany Slušnej a JUDr. Márie Vrtochovej, v právnej veci žalobcu: J. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX R. XXX, právne zastúpeného: advokát JUDr. Radoslav Kačur, konateľ spoločnosti LEGAL CARTEL s.r.o., so sídlom Na hrebienku 5433/40, Bratislava, proti žalovanému: Generálny riaditeľ Zboru väzenskej a justičnej stráže, so sídlom Šagátova 1, 821 08 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. GR ZVJS-00288/14-2022 zo dňa 7. apríla 2022, takto

rozhodol:

Správny súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Správnu žalobou doručenu Krajskému súdu v Trenčíne (ďalej aj ako „správny súd“) dňa 06.06.2022 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti v záhlaví uvedeného rozhodnutia žalovaného (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“), ktorým bol potvrdený personálny rozkaz riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava (ďalej aj „ÚVTOS a ÚVV Ilava“) č. 128 zo dňa 25.04.2017 (ďalej aj „personálny rozkaz“), ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže (ďalej aj „ZVJS“) podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“). Dôvodom prepustenia bolo, že menovaný porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom, pričom jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom spočívalo v tom, že pri použití donucovacích prostriedkov nepostupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 4/2001 Z. z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže a o použití donucovacieho prostriedku v neprimeranej povahe a intenzite vyhotovil nepravdivý úradný záznam.

2. Podanou správnu žalobou sa žalobca domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu z dôvodov uvedených v § 191 ods. 1 písm. c), d), e), f), a g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len SSP). Žalobca správnym orgánom vytkol, že tvrdenia a skutkové závery riaditeľa ÚVTOS a ÚVV Ilava v personálnom rozkaze zo dňa 25.04.2017 a žalovaného uvedené v napadnutom rozhodnutí sú v rozpore so skutočným stavom veci, skutkové závery nemajú oporu vo vykonaných dôkazoch, pričom právne závery uvedené správnymi orgánmi sú bez opory v ustanoveniach platných právnych predpisov. Namietajú nesprávne právne posúdenie, nepreskúmateľnosť pre nezrozumiteľnosť, nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov, nedostatočné zistenie skutkového stavu a rozpor skutkového stavu s obsahom administratívneho spisu z 11.09.2017.

Žalobca v podanej žalobe tiež namieta uplynutie prekluzívnej doby pred vydaním personálneho rozkazu, v ktorej bolo možné vyvodiť zodpovednosť žalobcu, ktorú skutočnosť správne orgány nesprávne právne posúdili. Žalobca ďalej uviedol, že dňa 15.08.2017 bola Krajskému súdu v Trenčíne doručená správna žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Generálneho riaditeľa Zboru väzenskej a justičnej stráže č. GR ZVJS-337-4/14-2017 zo dňa 17.07.2017 zamietajúceho odvolanie žalobcu a potvrdzujúceho personálny rozkaz riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava č. 128 zo dňa 25.04.2017, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka ZVJS podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. Správny súd rozsudkom č. k. 11S/90/2017-38 zo dňa 06.11.2018 žalobu zamietol. Na podklade kasačnej sťažnosti podanej žalobcom Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudkom sp.zn. 2Sžk/4/2019 zo dňa 27.10.2021 zmenil rozsudok správneho súdu tak, že rozhodnutie Generálneho riaditeľa č. GR ZVJS-337-4/14-2017 zo dňa 17.07.2017 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Podľa kasačného súdu napadnuté rozhodnutie žalovaného neobsahovalo dostatok dôvodov na to, aby mohlo byť meritórne preskúmateľné zo strany súdov vrátane kasačného. Kasačný súd správneho orgánu uložil, že v odôvodnení má správny orgán uviesť, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a posúdenie právnej otázky začatia plynutia subjektívnej prekluzívnej lehoty na rozhodnutie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru v zmysle § 192 ods. 5 cit. Zákona (73/1998 Z. z.) a tiež právne posúdenie odvolacích námietok.

3. Žalobca v podanej žalobe poukázal na to, že mu žalovaný doručil dňa 07.04.2022 zloženie senátu poradnej komisie, ktoré nemohol včas namietať, a to písomnosťou generálneho riaditeľa č. GR ZVJS-00288/14-2022-2 zo dňa 04.04.2022, označenou ako „Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa ÚVTOS a ÚVV Ilava - zloženie komisie, ktorou bolo žalobcovi oznámené zloženie senátu poradnej komisie Generálneho riaditeľa ZVJS s tým, že ak má k zloženiu Senátu poradnej komisie námietky resp. iné požiadavky na priebeh konania, aby ich bezodkladne oznámil predsedovi poradnej komisie. Komisia dňa 06.04.2022 odporučila Generálnemu riaditeľovi odvolanie proti personálnemu rozkazu zamietnuť a personálny rozkaz potvrdiť. Dňa 07.04.2022 vydal Generálny riaditeľ rozhodnutie č. GR ZVJS-00288/14-2022, ktorým odvolanie J.Z. zamietol a Personálny rozkaz riaditeľa ÚVTOS a ÚVV Ilava, ktorým bol dňa 25.04.2017 prepustený zo služobného pomeru, potvrdil. Uvedeným postupom došlo k porušeniu práv žalobcu, keď o jeho odvolaní žalovaný rozhodol pred tým, ako mohol uplatniť svoje právo namietať zloženie pôvodnej komisie.

4. V žalobe žalobca namieta i uplynutie prekluzívnej lehoty podľa § 192 ods. 5 zákona 73/1998 Z. z. Poukázal na skutočnosť, že riaditeľ ÚVTOS a ÚVV Ilava podal dňa 04.10.2016 podnet na začatie trestného konania, dňa 05.10.2016 bol riaditeľ vypočutý v budove OR PZ Trenčín, pracovisko Dubnica nad Váhom, z uvedeného bola vyhotovená zápisnica o trestnom oznámení - doplnenie. Dňa 06.10.2016 bolo riaditeľovi dané na vedomie vyšetrovateľom PZ OR Trenčín Upovedomenie o začatí trestného stíhania. Z toho vyplýva, že riaditeľ mal vedomosť o udalosti už dňa 6.10.2016, najneskôr dňa 10.10.2016, kedy bol vyhotovený J.. J.. N. W. prepis kamerového záznamu zo dňa 03.10.2016, ktorý mal zachytávať incident medzi dvoma príslušníkmi npor. A. a ppráp. O. a odsúdeným X. E.. Popis bol adresovaný J.. J.. G. U. dňa 10.10.2016. Správneho orgánu teda uplynula subjektívna lehota dňa 10.04.2017. Uvedenie dátumu 18.04.2017 ako dňa, kedy správny orgán zistil dôvod prepustenia, je čisto účelové.

5. Ďalej žalobca v žalobe namieta rozpor skutkového stavu s obsahom administratívneho spisu z 11.9.2017. Uviedol, že CD zachytávajúce priebeh udalosti zo dňa 03.10.2016 sa v administratívnom spise z 29.5.2017 nenachádzalo a objavilo sa až 11.09.2017, žalobca nemal možnosť sa s ním oboznámiť, rovnako ako riaditeľ ÚVTOS a ÚVV Ilava, preto nemožno hovoriť o náležitom zistení skutkového stavu.

6. Žalobca tiež namieta „dvojjednosť osoby“, ktorá personálnym rozkazom rozhodla o prepustení žalobcu zo služobného pomeru a zároveň zamietla odvolanie žalobcu proti personálnemu rozkazu a personálny rozkaz potvrdila, čo je neprípustné, nezákonné a v rozpore so zásadami spravodlivého procesu, keďže plk. J.. N. J. - riaditeľ ÚVTOS a ÚVV Ilava rozhodoval ako I. stupňový orgán a následne rozhodoval i o odvolaní ako generálny riaditeľ ZVJS.

7. Žalovaný sa k správnej žalobe písomne vyjadril, pričom navrhol, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. Vo vyjadrení poukázal na skutkový stav zistený správnymi orgánmi, ako i na skutočnosť,

že jeho predchádzajúce rozhodnutie o odvolaní žalobcu proti personálnemu rozkazu bolo po podaní kasačnej sťažnosti žalobcom zrušené, keď NS SR zmenil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11S/90/2017-38 zo 06.11.2018.

8. K námietke žalobcu k uplynutiu subjektívnej prekluzívnej lehoty, v rámci ktorej mohol nadriadený orgán rozhodnúť o prepustení žalobcu zo štátnej služby, žalovaný uviedol, že v zmysle bodov 23 až 27 rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spis. zn. 2Sžk/4/19 zo dňa 27.10.2021 opätovne pristúpil k vyhodnoteniu odvolacích dôvodov žalobcu. Poukázal na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. apríla 2011 sp. zn. II. ÚS 239/2017-20, ktoré priamo odkazuje na judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.04.2011 sp. zn. 5Sžo/144/2010, v zmysle ktorého bola subjektívna šesťmesačná prekluzívna lehota na prepustenie odvolateľa podľa § 192 ods. 5 zákona o štátnej službe v jeho prípade zachovaná a jeho prepustenie bolo realizované v súlade so zákonom. Riaditeľ ústavu Z. bol v postavení nadriadeného, mal právomoc rozhodnúť o prepustení odvolateľa, návrh na prepustenie odvolateľa zo služobného pomeru príslušníka zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe mu bol preukázateľne doručený 24. apríla 2017, čiže po analýze dôkazných prostriedkov, vyhotovení kamerových záznamov a až na základe tejto skutočnosti bol odvolateľ personálnym rozkazom prepustený. Na základe úlohy č. 19 z Kolégia riaditeľa ÚVTOS a ÚVV Z. zo dňa 25.01.2017 bola realizovaná analýza dôkazov a práve preskúmaním úradných záznamov zo dňa 03.10.2016, záznamov o použití donucovacích prostriedkov a porovnaním ich obsahu s kamerovými záznamami bol zistený nesúlad. Podrobný rozbor týchto dôkazov bol ukončený až dňa 18.04.2017, čo je deň, kedy služobný orgán zistil dôvod prepustenia, a preto ak bol personálny rozkaz vydaný dňa 25.04.2017 (a v ten istý deň žalobcovi aj doručený), bol vydaný v zákonnej lehote.

9. K žalobnému dôvodu - absencia kamerového záznamu z incidentu v administratívnom spise žalovaný vo vyjadrení uvádza, že sa nezakladá na pravde. Súčasťou administratívneho spisu je záznam - obálka s CD nosičom, označený poradovým číslom 7 nazvaný „CD s kamerovým záznamom“, na ktorom sa nachádzajú kamerové záznamy samotného incidentu, ako aj screenshoty podstatných udalostí, ktoré viedli k zisteniam, na základe ktorých bol žalobca prepustený zo služobného pomeru. Právny zástupca žalobcu prevzal kópiu administratívneho spisu osobne dňa 25.04.2022, žalovaný teda nevidí opodstatnenie tohto tvrdenia. Obrazový záznam bol získaný a vyhodnocovaný priebežne po incidente, t.j. 03.10.2016. Na monitorovanie objektu má žalovaný oprávnenie a všetky osoby nachádzajúce sa v objekte sú o tom informované, z uvedeného dôvodu nemožno považovať kamerový záznam za nezákonný. Žalovaný tiež podotkol, že za konanie, ktoré je obsiahnuté na zázname, si žalobca odpykáva nepodmienečný trest odňatia slobody. Dôkaz je riadny a legitímny, správne vyhodnotený v konaní.

10. K námietke žalobcu o „dvojjedinej osobe“ plk. J.. N. J., žalovaný uviedol, že v januári 2022, po doručení originálu administratívneho spisu z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z dôvodu stretu kompetencií v osobe súčasného generálneho riaditeľa zboru, ktorý zhodou okolností ako N.Y. Z. vydal pôvodné prvostupňové rozhodnutie, bola vykonaná analýza právneho stavu. Z analýzy vyplynulo, že v odvolacom konaní je oprávnený rozhodovať najbližší nadriadený orgán, teda ministerka spravodlivosti. Listom dňa 17.01.2022 podľa § 236 zákona o štátnej službe žalovaný celú vec postúpil ministerke spravodlivosti, o čom žalobcu aj jeho právneho zástupcu informoval. Ministerka spravodlivosti listom z 11.03.2022 vec vrátila žalovanému, pričom konštatovala, že na postúpenie veci neexistujú právne predpoklady. Zároveň neuviedla žiadnu záväznú inštrukciu, ako vo veci ďalej postupovať. Vzhľadom k uvedenému a tiež s ohľadom na zásadu hospodárnosti a rýchlosti konania vo veciach služobného pomeru, žalovaný ustanovil senát poradnej komisie generálneho riaditeľa súlade s RGR č. 15/2009 o zriadení poradnej komisie Generálneho riaditeľa ZVJS v znení neskorších predpisov. Úlohou senátu bolo vec po právnej a skutkovej stránke preskúmať a vypracovať správu, ako podklad pre vyhotovenie rozhodnutia žalovaného, ako druhostupňového orgánu. Zloženie komisie bolo žalobcovi a aj jeho predchádzajúcemu právnomu zástupcovi oznámené 04.04.2022 listom. V čase kreovania senátu poradnej komisie neboli vysporiadané trovy konania v predchádzajúcej súdnej veci žalobcu, preto bol predpoklad, že predchádzajúci právny zástupca stále zastupuje záujmy svojho klienta, a preto bolo oznámenie doručované nielen žalobcovi, ale i právnomu zástupcovi, ktorý ho zastupoval v súdnom konaní. O skutočnosti, že žalobca je zastúpený súčasným právnym zástupcom, sa žalovaný dozvedel až dňa 13.04.2022, kedy mu bolo predložené plnomocenstvo. Predchádzajúci právny zástupca oznámil ukončenie zastupovania až dňa 27.05.2022 listom zo dňa 16.05.2022. Žalobca a ani jeden právny zástupca neuviedli ani žalovanému ani v žalobe konkrétne námietky voči zloženiu komisie. Záverom

žalovaný uviedol, že oznámenie nie je rozhodnutím vo veci samej a nebolo ním zasiahnuté do práv a právom chránených záujmov žalobcu, preto nemožno zakladať neplatnosť samotného rozhodnutia generálneho riaditeľa z dôvodu, že žalobca nemal možnosť namietať zloženie komisie.

11. Na záver žalovaný vyjadril názor, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané oprávnenou osobou v zmysle ustanovení zákona a bolo riadne odôvodnené, preto žiadal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú.

12. Žalobca sa písomne replikou vyjadril k vyjadreniu žalovaného, pričom zotrval na žalobných dôvodoch s tým, že riaditeľ ÚVTOS a ÚVV Ilava najneskôr dňa 10.10.2016 (vyhotovenie popisu záznamu z 03.10.2016) sa dozvedel o dôvode prepustenia žalobcu zo služobného pomeru, začala mu plynúť zákonná 6-mesačná lehota na rozhodnutie, ktorá skončila dňa 10.04.2017, kedy zaniklo právo rozhodnúť o prepustení žalobcu. Žalobca nesúhlasil s názorom žalovaného, že subjektívna lehota na prepustenie začala plynúť riaditeľovi až doručením návrhu na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru. Žalobca tiež zotrval na tvrdení, že obrazový záznam z kamerového systému v čase rozhodovania Personálnym rozkazom nebol súčasťou administratívneho spisu z 29.05.2017. Tento sa „objavuje“ v spise až v spisovom materiáli č. GR ZVJS-spor-9/14/2017 zo dňa 11.09.2017. Poukázal tiež na nespochybniteľný fakt, že osoba, ktorá personálnym rozkazom v danej veci rozhodovala a následne rozhodovala i o odvolaní žalobcu proti personálnemu rozkazu bol R.. J.. N. J.. Za nepravdivé označil tvrdenie žalovaného, že žalobcom bolo doručené oznámenie o zložení senátu poradnej komisie dňa 04.04.2022, nakoľko toto bolo žalobcovi doručené až dňa 07.04.2022. Postup žalovaného bol podľa názoru žalobcu v rozpore so zákonom a boli porušené práva žalobcu, ktorý mal právo namietať zloženie senátu poradnej komisie žalovaného, keď senát vypracoval svoju správu skôr, ako žalobcovi bolo doručené zloženie senátu a mohol svoje právo využiť.

13. Žalovaný sa písomne duplikou k replike žalobcu už ďalej nevyjadril.

14. Krajský súd v Trenčíne ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v správnej žalobe, vychádzajúc zo skutkového stavu v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia. Po zistení, že žaloba bola podaná riadne zastúpenou oprávnenou osobou, v zákonnej lehote a proti rozhodnutiu, ktoré je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 107 ods. 2 SSP). Po oboznámení sa so žalobou, s vyjadrením žalovaného ako aj vyjadrením žalobcu a s pripojeným administratívnym spisom predloženým žalovaným, s pripojenými spismi tunajšieho súdu sp.zn. 11S/90/2017 a 13S/60/2017 a s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 08.10.2020 sp.zn. 2To/129/2019, dospel k záveru, že správnej žalobe nie je možné priznať úspech.

15. Predmetom súdneho prieskumu je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. GR ZVJS-00288/14-2022 zo dňa 07.04.2022, potvrdzujúceho personálny rozkaz riaditeľa ÚVTOS a ÚVV Ilava č. XXX zo dňa 25.04.2017, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka ZVJS podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z., pretože svojím konaním porušil služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom, ktoré spočívalo v tom, že pri použití donucovacích prostriedkov nepostupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami zák. č. 4/2001 Z.z. a to tak, že po služobnom zákroku, ktorý vykonal dňa 03.10.2016 spoločne s R., použitím donucovacích prostriedkov hmatov, chvatov a úderu sebaobrany podľa § 33 ods. 1 písm. a) zák. č. 4/2001 Z.z. voči odsúdenému X. E. vyhotovil nepravdivý úradný záznam č. ÚVTOS a ÚVV-19-247/22-2016, čím došlo k sťaženiu prešetrenia mimoriadnej udalosti v súbehu s použitím takéhoto donucovacieho prostriedku a v takej intenzite, ktorý bol nedôvodný a neprimeraný.

16. Z administratívneho spisu správny súd pre potreby súdneho prieskumu zistil, že v úradnom zázname č. ÚVTOS a ÚVV 19-247/22-2016 vyhotovenom dňa 03.10.2016, v nadväznosti na mimoriadnu udalosť zo dňa 03.10.2016 žalobca uviedol: „Dňa 03.10.2016 som bol privolaný ppráp. J. O. na pomoc pri odvádzaní odsúdených E. a ods. U. z vychádzkového dvorca, ktorí podľa ppráp. O. porušovali ústavný poriadok, nedovolenými kontaktmi s inými odsúdenými. Ako prvého sme odviekli v čase cca 9,35 h ods. U. na celu následne sme išli odvieť aj odsúdeného E. v čase 9,37 h, ktorý niekoľkokrát odmietol opustiť dvorec a vulgárne sa vyjadroval voči ppráp. O., citujem: „W. Odsúdený doslova nepríčetne hulákal, čo počuli aj kolegovia na ostatných poschodiach. Až po mnohonásobných opakovaných výzvach odsúdený opustil vychádzkový dvorec. Pri odvádzaní odsúdený nerešpektoval môj pokyn, zotrvať na určenom

mieste, preto som ho obidvoma rukami odtlačil na určené miesto. Okamžite som odsúdeného vyzval, aby upustil od protiprávneho konania, načo vôbec nereagoval a zahnal sa voči mne pravou rukou zovretou v päšť. Na zaistenie svojej bezpečnosti som úder vykryl ľavou rukou a voči menovanému som použil úder sebaobrany pravou rukou do oblasti tváre, následne som odsúdeného chytil za ľavú ruku a prapr. J. O. chytil odsúdeného za pravú ruku s cieľom zabezpečiť vlastnú bezpečnosť, na čo odsúdený reagoval aktívnym odporom, fyzicky sa nekontrolovateľne vzpíeral, neovládal svoje konanie, preto sme v snahe predviesť odsúdeného do kompenzačnej miestnosti za použitia uvedených hmatov a chvatov všetci spadli na zem, pričom si odsúdený udrel o zem hlavu. Následkom služobného zákroku odsúdený upadol do bezvedomia. Okamžite bol informovaný ústavný lekár, ktorý odsúdeného bezprostredne ošetril a stabilizoval. Pod dozorom zdravotného personálu zostal odsúdený až do odchodu na eskortu do Fakultnej nemocnice v Trenčíne."

17. Z upovedomenia o začatí trestného stíhania Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne, Odbor kriminálnej polície, ČVS: ORP-880/1-VYS-TN-2016 zo dňa 06.10.2016, adresovaného riaditeľovi ÚVTOS a ÚVV Ilava (dorúčeného dňa 13.10.2016 do ÚVTOS a ÚVV Ilava) vyplýva, že vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne, Odbor kriminálnej polície, začal podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku dňa 06.10.2016 trestné stíhanie vo veci zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona.

18. Z vyjadrenia lekára K. zo dňa 06.10.2016 vyplýva, že dňa 03.10.2016 bol u nich hospitalizovaný X. E. s kraniocerebrálnym poranením, je anagolsedovaný, OT M., na umelej pľúcnej ventilácii s predpokladom pokračovania v uvedenom liečebnom režime v najbližších dňoch.

19. Súčasťou administratívneho spisu je i úradný záznam R. J. O. z XX.XX.XXXX s úradným záznamom vyhotoveným žalobcom a úradný záznam nstržm. R. U., ktorý volal referentov velených na vychádzky, aby ukončili vychádzku v koridore H. U. a X. E..

20. Z dokumentu označeného ako „Popis kamerového záznamu zo dňa 03.10.2016 Mimoriadna udalosť - použitie donucovacích prostriedkov" vyhotoveného dňa 10.10.2016 a adresovaného vedúcemu oddelenia výkonu trestu v ÚVTOS a ÚVV Ilava okrem iného vyplýva, že „v tejto fáze vyhodnocovania a reprodukovania kamerového záznamu nie je možné reálne vylúčiť, že by mohlo dôjsť k nesprávnemu a mylnému úsudku," pričom spracovateľ popisu kamerového záznamu odporučil pri vyhodnocovaní oprávnenosti a zákonnosti služobného zákroku brať do úvahy aj iné na prešetrovanú vec sa vzťahujúce relevantné skutočnosti, vrátane vyjadrenia osoby, proti ktorej boli donucovacie prostriedky použité.

21. Súčasťou administratívneho spisu je aj vyjadrenie vedúceho oddelenia výkonu väzby v ÚVTOS a ÚVV Ilava J. J. H.G. zo dňa 25.10.2016 k mimoriadnej udalosti zo dňa 03.10.2016, v ktorom uviedol: „Dňa 03.10.2016 som v čase o cca 09:40 h prechádzal cez I sektor blok A objektu č. 5 smerom do objektu č. 6 za účelom podpisu dokumentov určených na predloženie riaditeľovi ústavu. V uvedenom čase som zazrel skupinu príslušníkov ako stoja pri výťahu (A., O., E. G., X.), keď som išiel otvoriť gáter prechodovou kartou zazrel som na zemi ležať osobu, ktorej totožnosť mi nebola známa a na otázku prítomným príslušníkom „čo sa stalo?" som dostal odpoveď od jedného z nich, že „dostal/mal záchvat". O aký záchvat prípadne čo mu predchádzalo som v tom čase neriešil nakoľko sa mi osoba ležiaca v stabilizovanej polohe na zemi automaticky javila ako po epileptickom záchvate. Spýtal som sa, či bol privolaný lekár a vtom som ho zazrel ako prichádza, tak som miesto udalosti opustil a pokračoval k riaditeľovi ústavu. O mimoriadnej udalosti som sa dozvedel následne neskôr."

22. Súčasťou administratívneho spisu sú aj záznamy o použití donucovacieho prostriedku, vyhotovené žalobcom a R. J. O.. Riaditeľ ÚVTOS a ÚVV Ilava prevzal dňa 25.10.2016 záznam o použití donucovacieho prostriedku s vyjadrením vedúcich oddelení výkonu trestu a výkonu väzby ÚVTOS a ÚVV Z., ktorí vec prešetrovali, v ktorom dňa 25.10.2016 skonštatoval, že na základe správy o prešetrení zákroku a z vyjadrenia nadriadených príslušníkov, ktorí vykonali zákrok, vyplýva dôvodné podozrenie, že Q. a R. J. O. vykonali voči odsúdenému X. E. zákrok neprimeraným spôsobom, následkom čoho odsúdenému vznikol závažný zdravotný následok. Q. a R. sú teda dôvodne podozriví, že porušili služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a ich ďalšie ponechanie vo výkone štátnej služby by ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby. Riaditeľ ÚVTOS a ÚVV Z. nariadil ich dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby dňom 26.10.2016.

23. Dňa 19.04.2017 bol určenými príslušníkmi ZVJS spracovaný návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka ZVJS podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z. z dôvodu vyhotovenia nepravdivého úradného záznamu o priebehu mimoriadnej udalosti zo dňa 03.10.2016, v súbehu s použitím takého donucovacieho prostriedku a v takej intenzite, ktorý bol nedôvodný a neprimeraný, k čomu mali dôkladnou analýzou dostupných dôkazných prostriedkov dospieť dňa 18.04.2017 určení príslušníci ZVJS. S návrhom na prepustenie zo služobného pomeru bol žalobca oboznámený dňa 21.04.2017, pričom k tomuto návrhu žalobca doručil nadriadenému orgánu svoje písomné nesúhlasné vyjadrenie.

24. Dňa 25.04.2017 vydal riaditeľ ÚVTOS a ÚVV Ilava pod č. 128 personálny rozkaz, ktorým podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z. žalobcu prepustil zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže. Personálny rozkaz bol žalobcovi doručený dňa 25.04.2017. Podľa uvedeného personálneho rozkazu žalobca svojím konaním porušil služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom, spočívajúcim v tom, že pri použití donucovacích prostriedkov nepostupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 4/2001 Z.z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 4/2001 Z.z."), a to tak, že po služobnom zákroku, ktorý vykonal dňa 03.10.2016 v čase o 09:37 hod. spoločne s R., použitím donucovacích prostriedkov hmatov, chvatov a úder sebaobrany podľa § 33 ods. 1 písm. a) zákona č. 4/2001 Z.z. voči odsúdenému X. E., vyhotovil nepravdivý úradný záznam č. ÚVTOS a ÚVV-19-247/22-2016, čím došlo k sfaženiu prešetrenia tejto mimoriadnej udalosti v súbehu s použitím takého donucovacieho prostriedku a v takej intenzite, ktorý bol nedôvodný a neprimeraný. Nepravdivosť tohto úradného záznamu bola dokázaná porovnaním jeho obsahu s kamerovými záznamami, ktoré čiastočne zachytávajú priebeh služobného zákroku.

25. Z odôvodnenia personálneho rozkazu vyplýva, že kontrolou kamerových záznamov bolo podľa správneho orgánu zistené, že dej popísaný žalobcom v jeho úradnom zázname zo dňa 03.10.2016 nie je síce na kamerovom zázname viditeľný, avšak zreteľne z neho vyplýva, že časový úsek, v ktorom k nemu malo dôjsť, trvá približne 4-5 sekúnd. Je podľa správneho orgánu nespochybniteľné, že v takom krátkom časovom úseku nemohlo dôjsť k udalostiam popísaným v úradnom zázname, a to:

- výzva na upustenie od protiprávneho konania,
- zahnanie sa odsúdeného voči príslušníkovi jeho pravou rukou zovretou v päť,
- vykrytie úderu odsúdeného ľavou rukou príslušníka,
- použitie úderu sebaobrany pravou rukou príslušníka do oblasti tváre odsúdeného,
- chytenie odsúdeného Q. za ľavú ruku a R.. O. za pravú ruku,
- aktívny odpor odsúdeného, fyzické, nekontrolované vzpieranie sa odsúdeného,
- následný pád na zem, pričom si odsúdený udrel o zem hlavu,
- postavenie sa príslušníka zo zeme a jeho premiestnenie do priestoru viditeľného kamerou.

Z odôvodnenia personálneho rozkazu ďalej vyplýva, že kontrolou kamerových záznamov bolo zistené nasledovné:

09:40:54 prvý príslušník pokojne a sám vstupuje cez otvorené dvere z priestoru vychádzkových dvorov do budovy objektu č. 5.

09:41:00 odsúdený E. pokojne vstupuje za prvým príslušníkom z priestoru vychádzkových dvorov do budovy objektu č. 5.

09:41:04 v priestore budovy objektu č. 5 odsúdený prichádza k prvému príslušníkovi, ktorý k nemu vystiera svoju pravú ruku a svoju ľavú ruku má spustenú pri tele. Príslušník sa svojou vystretou pravou rukou dotýka odsúdeného a zatláča ho späť do priestoru, z ktorého odsúdený práve pokojne prišiel. Svoju ľavú ruku má príslušník počas zatlačania odsúdeného po celý čas spustenú pri svojom tele.

09:41:10 druhý príslušník pokojne a sám vstupuje cez tie isté otvorené dvere z priestoru vychádzkových dvorov do budovy objektu č. 5. Príslušník svojou pravou rukou priviera vchodové dvere z priestoru vychádzkových dvorov do budovy objektu č. 5.

09:41:11,5 druhý príslušník uzatvára vchodové dvere z priestoru vychádzkových dvorov do budovy objektu č. 5.

09:41:15 na zázname je vidieť zdvihnutú nohu príslušníka v pozícii kopu smerom k dverám na vychádzkový dvor do kamerou nesnímaného priestoru.

09:41:20 na zázname je vidieť ruku príslušníka opierajúceho sa o stenu, opäť zdvihnutú nohu príslušníka v pozícii kopu smerom k dverám na vychádzkový dvor do kamerou nesnímaného priestoru.

09:41:20 zo záznamu vidieť príslušníka ako druhýkrát priviera vchodové dvere z priestoru vychádzkových dvorov do budov objektu č. 5.

09:41:21 na zázname je opakovane vidieť zdvihnutú nohu príslušníka v pozícii kopu smerom k dverám na vychádzkový dvor do kamerou nesnímaného priestoru.

09:41:21 príslušník druhýkrát uzatvára vchodové dvere z priestoru vychádzkových dvorov do budovy objektu č. 5.

Z uvedeného vyplýva ďalší rozpor obsahu úradného záznamu so skutočnosťou, keďže je zrejmé, že pri služobnom zákroku boli použité kopy. Z úradného záznamu spísaného žalobcom dňa 03.10.2016 však použitie kopov vôbec nevyplýva. Podľa popísaných okolností bolo použitie kopov, ktoré je z kamerových záznamov evidentné, v služobnom zákroku príslušníkov nedôvodné a neprimerané.

26. V odôvodnení personálneho rozkazu sa tiež konštatuje, že preverovaním úradného záznamu spísaného žalobcom dňa 03.10.2016 bolo zistené, že neobsahuje opis priebehu úkonu, pretože je zrejmé, že služobný zákrok prebehol inak, ako je v tomto zázname uvedené. Nesúlad medzi obsahom úradného záznamu žalobcu zo dňa 03.10.2016 a obsahom kamerových záznamov bol zistený po dôkladnej analýze realizovanej na základe úlohy č. 19 z Kolégia riaditeľa ústavu č. 1/2017 zo dňa 25.01.2017. Všetky dôkazy, ktorých sa žalobca vo vyjadrení domáhal (3 úradné záznamy vyhotovené pri udalosti prítomnými príslušníkmi ZVJS zo dňa 03.10.2016, záznam zo dňa 03.10.2016, podnet zo dňa 04.10.2016, upovedomenie zo dňa 06.10.2016, záznam zo dňa 10.10.2016, list zo dňa 24.10.2016, oznámenie zo dňa 25.10.2016, 2x vyjadrenie zo dňa 26.10.2016, personálny rozkaz zo dňa 26.10.2016), boli predmetom analýzy preskúmania dôvodnosti dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby a práve na ich základe bolo dokázané porušenie služobnej prísahy a služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom a bol bezprostredne nadriadeným v zmysle § 193 ods. 1 zákona

č. 73/1998 Z. z. spracovaný návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru. Vzhľadom ku skutočnosti, že dňa 25.10.2016 vzniklo dôvodné podozrenie, že žalobca porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom, na základe čoho bol dňom 26.10.2016 dočasne pozbavený výkonu štátnej služby podľa § 46 ods. 1 písm. a) zákona

č. 73/1998 Z. z., vytvoril sa zákonný časový priestor pre nadriadeného, aby konal v uvedenej veci a najneskôr do šiestich mesiacov sa so vzniknutým podozrením vyrovnal, a to v súlade s ustanovením § 46 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z.

27. Na záver sa v personálnom rozkaze konštatuje, že žalobca postupoval v rozpore s ustanoveniami zákona č. 4/2001 Z.z., čím porušil služobnú prísahu a svoje služobné povinnosti uvedené v § 48 ods. 3 písm. a) a v § 48 ods. 3 písm. g) zákona č. 73/1998 Z. z. a zároveň tým sťažil nadriadenému splnenie jeho povinnosti podľa § 44 ods. 2 zákona

č. 4/2001 Z.z. Uvedené skutočnosti odôvodňujú záver, že takéto konanie je hrubým porušením služobnej prísahy a služobnej povinnosti. Príslušník ZVJS je verejným činiteľom, ktorý má byť podľa služobnej prísahy čestným, statočným a disciplinovaným, svoje sily a schopnosti má vynakladať na ochranu práv občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života, má sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Neoprávnený zásah do práv inej osoby príslušníkom zboru, ktorý má naopak práva iných osôb chrániť, je bez pochybností spôsobilý narušiť dôveru verejnosti v ZVJS. Ponechanie žalobcu v služobnom pomere by preto bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, predovšetkým záujmu na svedomitom plnení služobných povinností a dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi ZVJS a na ich čestnosti, nakoľko vyššie popísané konanie je nezlučiteľné s dôležitými záujmami štátnej služby.

28. Proti personálnemu rozkazu č. XXX zo dňa 25.04.2017 podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, žiadal jeho zrušenie z dôvodu, že bol vydaný v rozpore so skutkovým stavom, skutkové zistenia sú v rozpore s realizovanými dôkazmi a personálny rozkaz je v rozpore s ustanoveniami právnych predpisov. Poukázal na obsah svojho vyjadrenia k návrhu na prepustenie zo služobného pomeru. Zdôraznil, že jeho služobný zákrok dňa 03.10.2016 voči odsúdenému E. bol odôvodnený správaním a útokmi odsúdeného. Tvrdenia správneho orgánu o nepravdivosti žalobcom vyhotoveného úradného záznamu z udalosti zo dňa 03.10.2016 sú nepodložené, ide iba o dohady a domnienky. Služobné povinnosti príslušníka ZVJS žalobca neporušil ani zvlášť hrubým spôsobom ani žiadnym iným spôsobom. Žalobca poukázal na to, že podobný opis udalosti zo dňa 03.10.2016 ako on poskytli vo svojich úradných záznamoch aj ďalší jeho dvaja kolegovia. Žalobca tiež personálnemu rozkazu vytkol nezrozumiteľnosť a neurčitosť. Správny orgán skutkové zistenia a závery z nich plynúce zovšeobecňuje, znemožňuje ich konkretizáciu a právne predpisy používa bez riadneho zdôvodnenia. Určenie dátumu 18.04.2017 ako dňa, kedy správny orgán zistil dôvod prepustenia zo služobného pomeru, považuje žalobca za účelové. Keďže už zo záznamu zo dňa 10.10.2016 sú zrejmé všetky podstatné skutkové okolnosti prípadu, mal nadriadený orgán najneskôr

odvtedy k dispozícii všetky rozhodujúce dôkazné prostriedky. V tomto kontexte poukázal na ustanovenie § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z.z., podľa ktorého o prepustení zo štátnej služby z dôvodu, aký použil správny orgán, je možné rozhodnúť len do 6 mesiacov odo dňa, keď nadriadený zistil dôvod prepustenia. Rozhodnutie správneho orgánu bolo žalobcovi doručené dňa 25.04.2017. Navyiac podľa názoru žalobcu personálny rozkaz neobsahuje dôvod prepustenia tak, ako to predpokladá § 194 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z.z.

29. Generálny riaditeľ ZVJS prvým rozhodnutím č. GR ZVJS-337-4/14-2017 zo dňa 17.07.2017 odvolanie žalobcu proti personálnemu rozkazu zo dňa 25.04.2017 zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil. Proti tomuto rozhodnutiu Generálneho riaditeľa podal žalobca správnu žalobu. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č.k. 11S/90/2017-38 zo dňa

6. novembra 2018 správnu žalobu zamietol ako nedôvodnú. Na podklade kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozhodnutiu správneho súdu Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v konaní pod sp.zn. 2Sžk/4/2019 zo dňa 27.10.2021 zmenil uvedený rozsudok Krajského súdu v Trenčíne tak, že zrušil rozhodnutie Generálneho riaditeľa ZVJS č. GR ZVJS-337-4/14-2017 zo dňa 17.07.2017 a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodov absencie vyhodnotenia odvolacích námietok žalovaným, vrátane začatia plynutia subjektívnej prekluzívnej lehoty na rozhodnutie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru.

30. Po doručení rozsudku NSS SR žalovanému dňa 24.11.2021 (čo vyplýva zo súdneho spisu tunajšieho súdu sp.zn. 11S/90/2017) z dôvodu, že generálnym riaditeľom ZVJS sa stal R., ktorý v danej veci rozhodol personálnym rozkazom o prepustení žalobcu ako riaditeľ ÚVTOS a ÚVV Ilava, t.j. odvolacím orgánom je tá istá osoba, ktorá rozhodla vec v prvom stupni, postúpil žalovaný vec na ďalšie rozhodnutie ministerke spravodlivosti SR. O postúpení veci zaslal oznámenie žalobcovi a J., G., ktorý žalobcu zastupoval v súdnom konaní. V administratívnom spise sa postúpenie veci ministerke spravodlivosti nenachádza, v spise sa nachádza len oznámenie žalobcovi a J. a následná odpoveď - list podpísaný ministerkou spravodlivosti J. X. a vrátenie spisu z Ministerstva spravodlivosti SR.

31. Z listu ministerky spravodlivosti SR zo dňa 11. marca 2022, Ev. č.: 13162/2022/20 adresovaného žalovanému spolu s vrátením administratívneho spisu vyplýva, že na postúpenie odvolania na rozhodnutie nie sú splnené zákonné predpoklady v zmysle § 236 zák. č. 73/1998 Z.z. V danom prípade vecne príslušným orgánom na rozhodnutie je žalovaný. Uvedený zákon č. 73/1998 Z.z. (lex specialis v danej veci) neupravuje vylúčenie zamestnancov alebo členov správneho orgánu a použitie zák. č. 71/1967 Zb. sa na konanie podľa zák. č. 73/1998 Z.z. nevzťahuje, okrem výkonu rozhodnutia.

32. V administratívnom spise žalovaného sa následne nachádzajú oznámenia zo dňa 04.04.2022 (doručené dňa 07.04.2022 žalobcovi a 25.04.2022 advokátovi J.) o zložení senátu poradnej komisie žalovaného v zmysle § 243 ods. 2 zák.

č. 73/1998 Z.z. s tým, že ak má k zloženiu senátu námietky, má ich bezodkladne oznámiť (najneskôr do 3 dní od doručenia oznámenia) predsedovi poradnej komisie.

33. Dňa 7. apríla 2022 žalovaný vydal napadnuté rozhodnutie číslo: GR ZVJS-00288/14-2022, ktorým podľa § 243 ods. 3 z.č. 73/1998 Z.z. odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil Personálny rozkaz riaditeľa ÚVTOS a ÚVV Ilava č. XXX zo dňa 25.04.2017. V odôvodnení poukázal na skutkový stav zistený I. stupňovým správnym orgánom, s ktorým sa po oboznámení s kamerovými záznamami a dôkazmi stotožnil, keď dospel k záveru jednak o nepravdivom úradnom zázname z dôvodu jeho rozporu so zisteným skutkovým stavom a tiež s tým, že použitie kopov, ktoré je z kamerových záznamov evidentné, bolo v služobnom zákroku príslušníkov nedôvodné a neprimerané. V odôvodnení rozhodnutia sa zároveň vyporiadal s podstatnými odvolacími dôvodmi žalobcu, keď sa nestotožnil s jeho názorom, že I. stupňový správny orgán vo veci nerozhodol v prekluzívnej lehote podľa § 192 ods. 5 zák. č. 73/1998 Z.z. Poukázal na ustálenú judikatúru NS SR týkajúcu sa subjektívnej 6-mesačnej lehoty na prepustenie policajta zo služobného pomeru (veci pod sp.zn. 7Sž/152/00, 4Sž/117/03, 6Sž/69/95, 6Sž/13/01, 6Sž/127/03), judikát NS SR sp.zn. 5Sžo/144/2010 a uznesenie Ústavného súdu SR, sp.zn. II. ÚS 239/2017-20, v zmysle ktorých rozhodnutie bolo vydané a doručené v zákonnej lehote, keď návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru bol N. doručený 24. apríla 2017, po analýze dôkazných prostriedkov a následne bol žalobca prepustený. K odvolaciemu dôvodu, týkajúcemu sa toho, že personálny rozkaz neobsahuje dôvod prepustenia a nie je v súlade s ust. § 241 ods. 1, 2 zák. č. 73/1998 Z.z. uviedol, že k tomu dal záväzné stanovisko už kasačný súd v bode 25 jeho rozsudku, a preto tento dôvod po citovaní z rozsudku NSS SR vyhodnotil tiež ako neopodstatnený. Na

záver rozhodnutia žalovaný poukázal na špecifickosť služobného pomeru príslušníka zboru, ktorý je upravený osobitným kódexom, ktorý kladie na príslušníkov v služobnom pomere vyššiu mieru povinností. Žalovaný konštatoval, že personálny rozkaz je vydaný v súlade s právnymi predpismi, vychádza zo skutočného stavu veci a obsahuje zákonom predpísané náležitosti. Poukázal na to, že v danom prípade následkom služobného zákroku vykonaného žalobcom bol extrémny zásah do práv inej osoby, ktorej bola spôsobená vážna ujma na zdraví. Vyhotovením nepravdivého úradného záznamu o tomto zákroku v súbehu s použitím takéhoto donucovacieho prostriedku a v takej intenzite, ktorý bol neprimeraný a nedôvodný, žalobca postupoval v rozpore s ustanoveniami zákona o zbore, čím porušil služobnú prísahu a svoje služobné povinnosti uvedené v ust. § 48 ods. 3 písm. a) a g) z.č. 73/1998 Z.z. Príslušník zboru je verejným činiteľom, ktorý má byť podľa služobnej prísahy čestným, statočným a disciplinovaným, má chrániť práva iných osôb, neoprávnený zásah do práv iných osôb je spôsobilý narušiť vážnosť a dôveru v zbor, a preto ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

34. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. zákon upravuje štátnu službu príslušníkov Policajného zboru, príslušníkov Slovenskej informačnej služby, príslušníkov Národného bezpečnostného úradu a príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky (ďalej len "štátna služba").

35. Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. policajtom sa na účely tohto zákona rozumie príslušník Policajného zboru, príslušník informačnej služby, príslušník bezpečnostného úradu a príslušník Zboru väzenskej a justičnej stráže.

36. Podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z.z. služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

37. Podľa § 48 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. policajt je povinný
a) plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,
g) v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor.

38. Podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z. policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

39. Podľa § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z.z. o prepustení policajta z dôvodov uvedených v odseku 1 písm. d) až g) možno rozhodnúť len do šiestich mesiacov odo dňa, keď nadriadený zistil dôvod prepustenia, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol; v týchto lehotách sa musí rozhodnutie o prepustení policajtovi aj doručiť.

40. Podľa § 193 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. policajtovi musí byť daná možnosť vyjadriť sa k návrhu na prepustenie zo služobného pomeru z dôvodu uvedeného v § 192 ods. 1 písm. e), navrhovať dôkazy a obhajovať sa.

41. Podľa § 194 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. rozhodnutie o prepustení sa musí vyhotoviť písomne a musí v ňom byť uvedený dôvod prepustenia so skutočnosťami, ktoré ho zakladajú, inak je neplatné; pri prepustení z dôvodov uvedených v § 192 ods. 1 písm. b) a c) sa v odôvodnení rozhodnutia o prepustení uvedú len závery rozhodnutia lekárskej komisie alebo závery posudku služobného klinického psychológa.

42. Podľa § 194 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. ak bol policajt prepustený z dôvodov uvedených v § 192 ods. 1 písm. c) až g), možno skončiť služobný pomer dňom doručenia rozhodnutia o prepustení.

43. Podľa § 241 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a

označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom.

44. Podľa § 241 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovení právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté. Ak sa v rozhodnutí ukladá povinnosť na plnenie, ustanoví sa pre ňu rozsah plnenia a lehota.

45. Podľa § 241 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

46. Podľa § 243 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. odvolacím orgánom je najbližší nadriadený orgán, ktorý rozhodnutie vydal.

47. Podľa § 243 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. odvolací orgán je povinný rozhodnúť o odvolaní bezodkladne, spravidla do 60 dní odo dňa podania odvolania, a to po predchádzajúcom prerokovaní v poradnej komisii, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak nemôže odvolací orgán rozhodnúť o odvolaní do 60 dní odo dňa podania odvolania, je povinný o tom policajta písomne vyrozumieť.

48. Podľa § 243 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené nedostatky odstráni.

49. Podľa § 247a zákona č. 73/1998 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem výkonu rozhodnutia.

50. Podľa § 22 ods. 2 zákona č. 4/2001 Z.z. úradným záznamom sa na účely tohto zákona rozumie zápis skutočností zistených príslušníkom zboru v súvislosti s výkonom jeho služobnej činnosti. Z úradného záznamu musí byť zrejmé, kto, kde a kedy úkon vykonal, ktoré osoby sa ho zúčastnili, a súvislý opis priebehu úkonu. Úradný záznam podpisuje príslušník zboru, ktorý ho vyhotovil.

51. Podľa § 33 ods. 1 písm. a) zákona č. 4/2001 Z.z. príslušník zboru je oprávnený použiť hmaty, chvaty, údery a kopy sebaobrany, slzotvorné prostriedky, obušok, tomfu a šokové plynové a elektrické paralyzátory, aby zaistil svoju bezpečnosť alebo bezpečnosť inej osoby pred protiprávnym útokom, ak sa po výzve od útoku neupustí a útok bezprostredne hrozí, trvá alebo podľa všetkých znakov bude pokračovať,

52. Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 4/2001 Z.z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže v znení neskorších predpisov použitie donucovacích prostriedkov, okrem použitia donucovacích prostriedkov podľa § 31 ods. 2, príslušník zboru, ktorý donucovací prostriedok použil, ihneď ohlásí svojmu bezprostredne nadriadenému a spíše záznam o použití donucovacieho prostriedku. Bezprostredne nadriadený prešetrí oprávnenosť použitia donucovacieho prostriedku, následne výsledok šetrenia predloží riaditeľovi ústavu, ktorý vyhodnotí, či boli donucovacie prostriedky použité v súlade so zákonom. O použití donucovacieho prostriedku sa vždy vyrozumie prokurátor.

53. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného a postupu správnych orgánov dospel senát správneho súdu k jednomyselnému záveru, že rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom a za súladný so zákonom možno označiť aj procesný postup žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu vedúci k vydaniu napadnutého a prvostupňového rozhodnutia. Správne orgány vykonali vo veci dostatočné a na účely predmetu nimi vedeného administratívneho konania orientované dokazovanie, z ktorého vyvodili správne skutkové závery, keď svoje úvahy, vedúce k ustáleniu skutkového stavu, podľa názoru správneho súdu racionálne odôvodnili a takto zistený skutkový stav správne právne posúdili.

54. Žalobca v žalobe namietal, že neporušil služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom, resp. že ju neporušil vôbec a že dôvody jeho prepustenia zo služobného pomeru v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. neboli vôbec preukázané zo zabezpečených dôkazov.

Správne orgány dôvodili, že k naplneniu porušenia služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom došlo u žalobcu vyhotovením nepravdivého úradného záznamu v súbehu s použitím donucovacích prostriedkov voči odsúdenému v neprimeranej intenzite, čím došlo k sťaženiu prešetrovania mimoriadnej udalosti zo dňa 03.10.2016, bezprostredným následkom ktorej bolo upadnutie odsúdeného X. E. do bezvedomia, súc dlhodobo na umelej pľúcnej ventilácii, s diagnózou kraniocerebrálneho poranenia. Znalec odboru zdravotníctvo a farmácia, O. J. uviedol v znaleckom posudku

č. 2016/30 zo dňa 17.04.2017, že „poškodený X. E. utrpel zranenia a to:

1. zlomeninu prednej a vnútornej strany očnice vľavo - s pneumoorbitou,
2. zlomeninu ethmoidomaxilárneho sinu obojstranne
3. zlomeninu ethmoidálneho sinu vľavo,
4. tržnú ranu ľavého obočia,
5. tržnú ranu parietálne vpravo,
6. mnohopočetné odreniny temporoparietálne vpravo,
7. zakrvácanie do oboch spojivkových vakov,
8. pomliaždenie a krvný výron ľavej ruky,
9. otras mozgu III. stupňa,
10. koma vigile - bdelá kóma.

Poškodený bol vystavený opakovanému hrubému brachiálnemu násiliu na časť hlavy a tváre na oboch stranách ako aj tupému násiliu na zadnú časť hlavy. Pohyb osoby na kamerovom zázname nesvedčí pre normálnu chôdzu, je vidno, že sa napriaha opakovane na kopanie, pričom pomliaždenia v oblasti hlavy na pravo a zozadu hlavy vznikli práve týmto spôsobom (zranenia pod bodom č. 6) keď sa už poškodený nachádzal po páde na zemi. Najprv bol teda inzultovaný do ľavej časti tváre päťou a po páde na zem ako následok vznikli zranenia pod bodmi č. 1, 2, 3. Znalec sa prikláňa k záveru, že zlomenina očnice, sinu a tržná rana ľavého obočia bola spôsobená brachiálnym úderom päťou. Pád poškodeného na zem bol na ľavú a prednú časť tváre - temporoparietálne, pričom poškodený zostal ležať na bruchu, kedy došlo k poškodeniu jednotlivých buniek mozgu a bezvedomiu, pričom príčinou bezvedomia bol otras mozgu spôsobený inzultom s následným pádom na zem. Pri inzulte došlo k otrasu mozgu I. až II. stupňa, pádom na zem vznikol otras mozgu III. stupňa a bezvedomie - porucha vnímania, kedy v tomto stave bol vystavený úderom kopaním do zadnej časti hlavy. Najzávažnejšie poškodenie vzniklo pri prevrátení poškodeného na chrbát a zapadnutí jazyka. Poškodený padol na zem tvárou a musel byť prevrátený na chrbát, pričom mu bola neodborne poskytnutá prvá pomoc. Keby bol poškodený ponechaný v polohe na bruchu pravdepodobne by sa do koma vigile nedostal. Na hlave poškodeného boli zistené aj zranenia zozadu, nemohlo sa teda jednať o vznik zranení súčasne spredu a aj zo zadnej časti hlavy. Je vysoko pravdepodobné, že v polohe na bruchu k zapadnutiu jazyka nedôjde. Prevrátením na chrbát v stave bezvedomia dochádza k zapadnutiu jazyka, sú zablokované dýchacie cesty a ak to trvá viac ako päť minút z dôvodu nedostatočného zásobenia mozgu kyslíkom dochádza ku koma vigile - bdelej kóme."

55. Správny súd zastáva názor, že nie je v rozpore s účelom právnej normy vyjadrenej ustanovením § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z., ak došlo k vyvodu zodpovednosti voči žalobcovi takýmto prísny spôsobom za situácie existencie obzvlášť závažného následku na zdravotnom stave odsúdeného. Senát správneho súdu sa oboznámil s obsahom administratívneho spisu, súčasťou ktorého je aj pamäťový nosič obsahujúci kamerové záznamy ÚVV a ÚVTOS Ilava zo dňa 03.10.2016 a dospel k názoru, že záver správnych orgánov o tom, že opis inkriminovaného deja žalobcom v jeho úradnom zázname je v zrejmom rozpore s objektívnou realitou a že použitie kopov pri služobnom zákroku bolo nedôvodné a neprimerané okolnostiam, má oporu v obsahu administratívneho spisu. Správny súd poukazuje na to, že odsúdený X. E. bol do priestoru mimo dosahu kamier zatlačený použitím iba jednej ruky príslušníka ZVJS (druhú mal po celý čas zatlačania odsúdeného spustenú pri tele), čo spochybňuje verziu z úradných záznamov zasahujúcich príslušníkov ZVJS o tom, že správanie odsúdeného si vyžadovalo na jeho pacifikáciu vynaloženie mimoriadneho úsilia nie jedného, ale až dvoch príslušníkov ZVJS. Ani správne mu súdu nie je zřejmý dôvod zatlačenia odsúdeného mimo dosahu kamier, keď v monitorovanom priestore, v ktorom sa odsúdený X. už nachádzal, nedochádzalo k žiadnej nebezpečnej koncentrácii ostatných odsúdených, ani k inej situácii, ktorá by si vyžadovala zatlačenie odsúdeného späť. Na kamerovom zázname je objektívne vidno najmenej trikrát nohu príslušníka ZVJS zdvihnutú v štádiu iniciácie kopu do predmetu alebo objektu ležiaceho na zemi. Následná správna úvaha administratívnych orgánov, vyúsťujúca v subsumpciu zisteného skutkového stavu pod ustanovenie § 192 ods. 1 písm. e) zákona

č. 73/1998 Z. z., z dôvodu, že konanie žalobcu je nezlučiteľné s dôležitými záujmami štátnej služby, neodporuje zásadám logického uvažovania a nie je v rozpore s obsahom administratívneho spisu. Podľa názoru správneho súdu správna úvaha správnych orgánov nevybočila z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, a to najmä vzhľadom na spôsobený následok a nemožnosť jeho riadneho prešetrenia aj v dôsledku nepravdivého úradného záznamu. Na závere, že žalobca vyhotovením nepravdivého úradného záznamu sťažil prešetrenie mimoriadnej udalosti zo dňa 03.10.2016, nič nemení ani jeho obhajoba v tom smere, že rovnako ako on vnímali situáciu ďalší dvaja príslušníci ZVJS, ktorí o mimoriadnej udalosti zo dňa 03.10.2016 vyhotovili vlastné úradné záznamy, z nich R. prakticky s totožným obsahom, keďže z kamerových záznamov použitie vedome nepriznaných kopov príslušníkmi ZVJS aj správne mu súdu vyplýva.

56. Správny súd poukazuje na rozsudok NSS SR v danej veci, ktorým bolo zrušené predchádzajúce rozhodnutie žalovaného, t.j. rozsudok NSS SR sp.zn. 2Sžk/4/2019 z 27.10.2021, v ktorom v bode 22 kasačný súd uviedol: „Kasačný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky posúdenie otázky závažnosti porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti je predmetom správneho uváženia žalovaného a súdu neprislúcha, aby vlastnou úvahou nahrádzal diskrečné oprávnenie správneho orgánu v otázke naplnenia obsahu právne neurčitého pojmu „porušenie služobnej prísahy a služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom“, pretože tým by vstupoval do právomoci orgánu exekutívy, ktorá mu neprináleží (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Sžo/33/2008 z 28. apríla 2009, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Sžo/15/2011 z 3. mája 2011). Účelom personálneho konania je objektívne zistiť, či došlo k takému konaniu, ktoré odôvodňuje v tomto prípade personálnom postihnutí príslušníkovi PZ. Orgán oprávnený rozhodovať o prepustení príslušníka PZ zo služobného pomeru je povinný čo najúplnejšie zistiť podklady pre rozhodnutie tak, aby neboli žiadne pochybnosti k prejednávanej veci. Objasniť takýto skutok znamená okrem iného spoľahlivo zistiť a ustáliť všetky relevantné skutočnosti, vyhodnotiť dostupné dôkazy v prospech a v neprospech príslušníka PZ a vyhodnotením na základe voľného hodnotenia dôkazu rozhodnúť, či vykonané dôkazy sú dostatočné na preukázanie zodpovednosti príslušníka PZ za jeho protiprávne konanie.“

57. Správny súd ako nedôvodnú vyhodnotil aj námietku uplynutia prekluzívnej lehoty podľa § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z.z., v rámci ktorej mohol správny orgán rozhodnúť o prepustení žalobcu zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka ZVJS. Žalobca v žalobe zastáva názor, že riaditeľovi ÚVTOS a ÚVV Ilava uplynula subjektívna lehota dňa 10.04.2017, t.j. 6 mesiacov od vyhotovenia popisu kamerového záznamu zo dňa 03.10.2016. Správny súd nepovažuje za začiatok plynutia subjektívnej prekluzívnej lehoty deň 18.04.2017, ako skonštatovali správne orgány, t.j. deň kedy mali dôkazy analyzujúci príslušníci ZVJS dospieť k vyšetrovaciemu výsledku, avšak ani deň 10.10.2016, kedy mal byť vyhotovený dokument „Popis kamerového záznamu zo dňa 03.10.2016 k - Mimoriadna udalosť - použitie donucovacích prostriedkov“, keďže tento popis neobsahuje dostatočne presné a vyčerpávajúce vyhodnotenie obsahu kamerového záznamu, pričom sám spracovateľ popisu kamerového záznamu odporučil pri ďalšom riešení kauzy brať do úvahy aj iné, na prešetrovanú vec sa vzťahujúce relevantné skutočnosti, ktoré ďalej bližšie nepomenoval, vrátane vyjadrenia osoby, proti ktorej boli donucovacie prostriedky použité, k čomu však vzhľadom na zdravotný stav odsúdeného X. E. do rozhodnutia správnych orgánov nedošlo. Nie je preukázané, že by už dňa 10.10.2016 disponoval nadriadený žalobcu dôkazmi s takou informačnou a vypovedacou hodnotou, aby ich vyhodnotením mohol dospieť k záveru, že mimoriadna udalosť zo dňa 03.10.2016 sa v niektorých zásadných skutkových otázkach udiala inak, ako o nej referovali dotknutí príslušníci ZVJS vo svojich úradných záznamoch. Dňom, kedy nadriadenému, podľa názoru správneho súdu, začala plynúť 6-mesačná subjektívna lehota na rozhodnutie podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z., bol preukázateľne až deň 25.10.2016, kedy bol riaditeľovi ÚVTOS a ÚVV Ilava predložený záznam o použití donucovacieho prostriedku spolu so správou, vyhotovený vedúcimi oddelení výkonu trestu a výkonu väzby ÚVTOS a ÚVV Ilava, na ktorom riaditeľ ÚVTOS a ÚVV Ilava rukou poznamenal pre účely ďalšieho postupu pokyny vychádzajúce z jeho dôvodného podozrenia, že Q. J. a R.. O. porušili služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom. Uvedené je podporené aj obsahom písomne zaznamenaného vyjadrenia vedúceho oddelenia výkonu väzby v ÚVTOS a ÚVV Z. zo dňa 25.10.2016, ktoré mal nadriadený žalobcu tiež k dispozícii až dňa 25.10.2016 a z ktorého vyplýva, že príslušníci A., O., E. a X., stojaci nad v bezvedomí ležiacim X. E. na chodbe ÚVTOS a ÚVV Z., vedome informovali

tam náhodne prítomného vedúceho oddelenia výkonu väzby o dôvode polohy odsúdeného na zemi tak, že tento mal mať záchvat, hoci to bolo v rozpore s práve nimi zažitou objektívnou realitou.

58. Zo záznamu o použití donucovacieho prostriedku vyhotovili vedúci oddelení výkonu trestu a výkonu väzby ÚVTOS a ÚVV Z. J. a J. správu o prešetrení zákroku, ktorú N. R. prevzal dňa 25.10.2016 a do ktorej dňa 25.10.2016 dopísal rukou - „na základe správy o prešetrení a z vyjadrenia nadriadených príslušníkom, ktorí vykonali zákrok, vyplýva dôvodné podozrenie, že npor. J.Z. a R. vykonali voči odsúdenému X. E. zákrok neprimeraným spôsobom, následkom čoho odsúdenému vznikol závažný zdravotný následok. Q. a R. sú teda dôvodne podozriví, že porušili služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a ich ďalšie ponechanie vo výkone štátnej služby by teda ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby.“ Riaditeľ ÚVTOS a ÚVV Z. nariadil ich dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby dňom 26.10.2016.

59. Keďže až dňa 25.10.2016 sa mozaika dôkazov o mimoriadnej udalosti zo dňa 03.10.2016 začala dopĺňať o také zistenia, ktoré relevantne naznačovali nepravdivosť úradných záznamov príslušníkov ZVJS zo dňa 03.10.2016, pričom aj nadriadený týchto príslušníkov až dňa 25.10.2016 preukázateľne zobral na vedomie všetky dovtedy získané informácie a vyvodil z nich príslušné rezultáty o dôvodnom podozrení z porušenia služobnej disciplíny zvlášť hrubým spôsobom, je práve deň 25.10.2016 tým dňom, kedy nadriadený žalobcu zistil dôvod prepustenia zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona

č. 73/1998 Z.z. S poukazom na uvedené je potrebné personálny rozkaz zo dňa 25.04.2017 považovať za vydaný a doručený žalobcovi v rámci 6-mesačnej subjektívnej lehoty podľa § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z.z.

60. K námietke žalobcu, že obrazový záznam nie je zákonným dôkazom poukazuje správny súd na Rozhodnutie NS SR č.k. 6Sžk/2/2019 z 21.04.2020, v ktorom kasačný súd uviedol: „Pokiaľ ide o žalobnú námietku týkajúcu sa použitia obrazovo - zvukového záznamu a jeho prepisu, ktorý podľa názoru žalobcu nebolo možné použiť ako dôkaz v správnom konaní, správny súd uviedol, že v konaní o prepustení zo služobného pomeru sa nejedná o posudzovanie spáchania trestného činu, ale o zistenie porušenia služobnej prísahy. Konanie o prepustení zo služobného pomeru príslušníka ZVJS nemožno zamieňať s trestným konaním a toto konanie nezávisí ani od výsledku trestného konania. Napriek tejto skutočnosti, ak sú pre účely takéhoto konania využité dôkazy z trestného konania, tieto podliehajú hodnoteniu v zmysle § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Zb. o štátnej službe príslušníkov policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a železničnej polície. Správne konanie sa od trestného konania odlišuje okrem iného aj väčšou neformálnosťou procesu a podstatne voľnejšou procesnou úpravou dokazovania, čo znamená, že v správnom konaní možno použiť aj obrazovo-zvukový záznam a to skôr než došlo k právoplatnému odsúdeniu za trestný čin.“ S poukazom na uvedený právny názor správny súd námietku vyhodnotil ako nedôvodnú.

61. K námietke žalobcu, že obrazový záznam nebol súčasťou administratívneho spisu z 29.05.2017 správny súd musí konštatovať, že námietka je nedôvodná, keďže administratívne konanie tvorí jeden celok. Súčasťou administratívneho spisu je záznam

- obálka s CD nosičom, označený v obsahu druhostupňového spisového materiálu poradovým číslom 7 nazvaný „CD s kamerovým záznamom“, na ktorom sa nachádzajú kamerové záznamy samotného incidentu, ako aj screenshoty podstatných udalostí, ktoré viedli k zisteniam, na základe ktorých bol žalobca prepustený zo služobného pomeru. Je teda nesporné, že žalovaný tento dôkaz, keď rozhodoval o odvolaní proti personálnemu rozkazu, mal k dispozícii a mohol sa s ním riadne oboznámiť, posúdiť vecnú správnosť personálneho rozkazu.

62. Správny súd neprihliadal na namietanú vadu rozhodnutia správneho orgánu

- „dvojjednosť osoby“ R.. Správny súd poukazuje na postup žalovaného, ktorý v januári 2022, z dôvodu stretu kompetencií v osobe súčasného generálneho riaditeľa zboru, ktorý predtým vykonával funkciu riaditeľa ústavu Ilava, spis postúpil ministerke spravodlivosti SR. Vzhľadom na list Ministerky spravodlivosti

z 11. marca 2022, v ktorom neuviedla žiadnu záväznú inštrukciu, ako vo veci ďalej postupovať, žalovaný zvolil vo veci postup, keď ustanovil senát poradnej komisie generálneho riaditeľa súlade s RGR č. 15/2009 o zriadení poradnej komisie generálneho riaditeľa ZVJS v znení neskorších predpisov. Úlohou senátu bolo vec po právnej a skutkovej stránke preskúmať a vypracovať správu, ako podklad pre

vyhotovenie rozhodnutia žalovaného, ako druhostupňového orgánu. Zloženie komisie bolo žalobcovi oznámené listom zo dňa 04.04.2022, ktorý bol doručený dňa 07.04.2022. Žalobca a ani právny zástupca neuviedli do podania žaloby konkrétne námietky voči jej zloženiu, namietali len skutočnosť, že žalovaný rozhodol predtým, ako zloženie komisie mohol žalobca namietat'. V danej veci personálny rozkaz o prepustení žalobcu skutočne vydal plk. J. ako riaditeľ ÚVTOS a ÚVV Ilava. Uvedená osoba následne v čase rozhodovania o odvolaní žalobcu proti personálnemu rozkazu po vrátení veci žalovanému na rozhodnutie NSS SR bola vymenovaná do funkcie generálneho riaditeľa Zboru väzenskej a justičnej stráže, ktorý orgán je vecne príslušným orgánom na rozhodnutie o odvolaní proti personálnemu rozkazu o prepustení žalobcu zo služobného pomeru. Zákon č. 73/1998 Z.z., ktorý je zákonom lex specialis v danom prípade vylučuje použitie všeobecného predpisu o správnom konaní, t.j. zákona č. 71/1967 Zb. v znení zmien a doplnkov a zároveň uvedený zákon nepozná a neupravuje možnosť vylúčenia zamestnancov alebo členov správneho orgánu z akéhokoľvek dôvodu. Tento zákon pozná len postúpenie veci podľa § 236 zák. č. 73/1998 Z.z., na ktoré postúpenie však neboli splnené zákonné podmienky a je v danom prípade nepoužiteľný. S poukazom na uvedené sa správny súd stotožnil s postupom žalovaného, ktorý pred vydaním rozhodnutia ustanovil senát poradnej komisie, ktorý dňa 06.04.2022 vypracoval a predložil mu správu o prerokovaní odvolania žalobcu na jeho zasadnutí a odporučil mu odvolanie zamietnuť a personálny rozkaz potvrdiť. Až následne žalovaný rozhodol napadnutým rozhodnutím. Vo veci teda rozhodoval príslušný správny orgán, ktorý na rozhodovanie bol oprávnený zo zákona, rozhodoval podľa účinného právneho predpisu, ktorý neupravuje situáciu, ku ktorej v danom prípade došlo, a preto žalovanému neostávala iná možnosť, ako vo veci rozhodnúť. V záujme zachovania spravodlivého procesu si žalovaný vyžiadal i stanovisko poradnej komisie pred rozhodnutím. Skutočnosť, že poradná komisia toto stanovisko vydala pred tým, ako žalobcovi uplynula lehota na namietanie zloženia komisie, je podľa názoru správneho súdu pri posudzovaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia irelevantná, keďže poradná komisia len odporučila žalovanému, ako môže rozhodnúť vo veci, ale rozhodol žalovaný. Porušenie práv žalobcu, spočívajúce v nemožnosti namietat' zloženie komisie, ktorá vo veci nerozhodovala, je preto podľa názoru súdu bezpredmetné.

63. Rozhodnutia správnych orgánov sú podľa názoru správneho súdu riadne odôvodnené a obsah ich odôvodnení nevykazuje prvky arbitrárnosti. Žalovaný sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal každou relevantnou odvolacou námietkou, ktorú bolo možné identifikovať v odvolaní žalobcu proti personálnemu rozkazu a ktoré odvolacie námietky žalobca neskôr učinil aj námietkami (žalobnými bodmi) podanej správnej žaloby. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia obsahuje podrobnú analýzu všetkých podstatných dôkazov, ktoré sa stali podkladom pre výrok rozhodnutí správnych orgánov, je z neho zrejmé, akými úvahami boli správne orgány vedené pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodovali. Z uvedených dôvodov správny súd vyhodnotil námietku nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného ako nedôvodnú, rovnako ako i námietku týkajúcu sa nedostatočne zisteného skutkového stavu. Skutkový stav zistený správnymi orgánmi nie je v rozpore s administratívnym spisom žalovaného, práve naopak, má v ňom oporu.

64. Správny súd dáva do pozornosti aj tú skutočnosť, že žalobca bol za uvedený skutok právoplatne odsúdený Rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne č.k. 3T/168/2017 - 619 zo dňa 30.05.2019, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania pokusu trestného činu zločinu zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a súčasne aj zo spáchania trestného činu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a) s poukazom na § 138 písmeno h) Trestného zákona. Na odvolanie obžalovaného Krajský súd v Trenčíne rozhodol tak, že uznesením č.k. 2To/129/2019 - 671 zo dňa 08.10.2020 odvolanie obžalovaného J.Z. zamietol, pretože nie je dôvodné. Žalovaný teda v danej veci o prepustení žalobcu rozhodoval po jeho právoplatnom odsúdení, keď skutkový stav, ktorý zistil žalovaný v administratívnom konaní a z ktorého pri rozhodovaní vychádzal nie je v rozpore so skutkovým stavom zisteným v trestnom konaní.

65. Tiež je potrebné v tejto veci poukázať aj na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/60/2017-36 zo dňa 10.10.2018, kde žalobcom bol R. ktorý bol personálnym rozkazom č.k. 129 zo dňa 25.04.2017 prepustený zo služobného pomeru z rovnakých dôvodov ako žalobca. Generálny riaditeľ rozhodnutím v konaní č. GR ZVJS-336-4/14-2017 zo dňa 17.07.2017 odvolanie zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie. Následne bola na súd podaná správna žaloba, ktorá bola vedená pod sp.zn. 13S/60/2017. Správny súd v uvedenom konaní žalobu zamietol ako nedôvodnú. J. podal proti rozsudku správneho súdu kasačnú

sťažnosť, ktorú Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. k. 3Asan/5/2019 dňa 25.9.2019 zamietol a v odôvodnení rozsudku uviedol i nasledovné: „V konaní o prepustení príslušníka ZVJS zo služobného pomeru môžu ako dôkaz slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi (§ 238 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z.). Žalovaný hodnotil všetky zadovážené dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach (§ 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z.) a dospel k záveru, že sťažovateľ svojím protiprávnym konaním uvedeným v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaného porušil služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Žalovaný v súlade s platnou právnou úpravou (§ 233 zákona č. 73/1998 Z. z.) vykonal prešetrenie veci. Dôkazy, ktoré zhromaždil a vyhodnotil v súlade so zákonom, považoval za postačujúce pre vydanie napadnutých rozhodnutí a spáchanie protiprávneho konania sťažovateľom týmito dôkazmi riadne preukázal. Dôvodom prepustenia zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka zboru bolo porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, pričom jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Dôvodom prepustenia bolo nielen vyhotovenie nepravdivého úradného záznamu, čím došlo k sťaženiu prešetrenia tejto mimoriadnej udalosti, ale aj použitie takého donucovacieho prostriedku a v takej intenzite, ktorý bol nedôvodný a neprimeraný. Odvolateľ vykonal služobný zákrok, následkom ktorého bol extrémny zásah do práv inej osoby a ktorým bola spôsobená vážna ujma na zdraví. Neoprávnený zásah do práv inej osoby príslušníkom zboru, ktorý má naopak práva iných osôb chrániť, je bez pochybností spôsobilé narušiť dôveru verejnosti v zbor. Ponechanie odvolateľa v služobnom pomere by preto bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, predovšetkým záujmu na svedomitom plnení služobných povinností a dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi zboru a na ich čestnosti.“ Keďže v danom prípade k porušeniu služobnej prísahy a služobnej povinnosti žalobcu došlo spolu s konaním R., správny súd prihladol i na citovaný rozsudok.

66. Podľa § 190 SSP ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

67. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a nedôvodnosť námietok žalobcu správny súd žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

68. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP tak, že úspešnému žalovanému náhradu trov nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy v súdnom konaní nevznikli.

62. Tento rozsudok prijal senát správneho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote 30 dní od doručenia tohto rozsudku na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky prostredníctvom Krajského súdu v Trenčíne.

V kasačnej sťažnosti je potrebné uviesť všeobecné náležitosti podania podľa § 57 SSP, t.j. ktorému správne súdu je podanie určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,

- nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g) až i) SSP sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Uvedená povinnosť neplatí, ak

- má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c) a d) SSP,
- je žalovaným Centrum právnej pomoci.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.